

har Ejendom, vil alle ejendomsbesiddende, alle, der lægger Vægt paa en Samfundsordning som vor nuværende, der bygges paa Ejendomsret og privat Initiativ, være interessede i, at Angrebene ikke gøres dybere, at Indsnittene i dette Forhold ikke bliver skarpere og dybere end højst nødvendigt. Ud fra disse Betragtninger stemmer jeg for Lovforslaget, og ud fra disse Betragtninger vil jeg tilraade ærede Medlemmer af mit Parti at gøre det samme.

Justitsministeren (Zahle): Jeg ved ikke, om det ærede Medlem, som nu sluttede, (Asger Karstensen) troede, at han holdt en konservativ Tale, men af det Bifald, han høstede fra visse Sider i Salen, vil han maaske have erfaret, at det, han fremsatte, var noget, som Socialdemokraterne i høj Grad vil tage til Indtægt. Jeg ved ikke, om han gjorde det, han gjorde, af Enfoldighed, eller fordi han vilde gøre det, men han holdt en Tale til Fordel for Socialdemokraterne, medens han lod, som om han talte til Fordel for de Konservative. Det, han sagde, var heller ikke rigtigt. Der er saamænd ikke den Grund til nu at tage denne Sag op, at man maa frygte saa meget, hvordan det ellers skal gaa med den i Fremtiden, i den Henseende vil denne Sag ikke være anderledes stillet end andre Sager. Vi staar muligvis overfor store Begivenheder, som kan ryste vort Samfund ligesom andre Samfund, meget kan falde omkuld, og nyt kan rejse sig, og derunder naturligvis ogsaa den fideikommissariske Institution, men den er ikke synderlig mere udsat end de fleste andre Forhold, som de Konservative ønsker opretholdt i Samfundet. Af den Grund skal de Konservative ikke stemme specielt for dette Lovforslag, de bør ikke stemme for dette Lovforslag, medmindre de anser det for at være rigtigt og forsvarligt — og det er netop det, Forslaget er —, enhver anden Grund til at stemme for Forslaget er uberettiget.

Naar det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott) citerede min afdøde baade politiske og personlige Ven Bransager og fremhævede, at han havde sagt, at det, det galdt om i denne Sag, var at holde sig borte fra juridisk Spidsfindighed, ramte det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds sig selv i Hjertet, thi det Forslag, han her staar med, er bygget udelukkende paa den juridiske Spidsfindighed, at man paastaar, at Staten ejer Lensgodserne, og dette er ikke andet end en juridisk Spidsfindighed, selv om Citater af Hr. Vallø kan komme

det ærede Medlem for Odense Amt til Hjælp ved denne Lejlighed — for Resten vil jeg bede det ærede Medlem om at citere Vallø lidt nærmere, navnlig angive, fra hvilken Bog af Vallø han har taget sine Citater, og paa hvilken Side af Bogen Citaterne staar, det har nemlig den Fordel, at man om ikke under Forhandlingerne saa dog senere kan se efter, hvorledes Citatet er uddraget af vedkommende Bog, og muligvis kan man derved komme paa Spor af interessante Ting, men naar der under en Diskussion som denne bliver sagt: Hr. Vallø skriver — uden at der bliver sagt, i hvilken Bog eller hvor i Bogen Hr. Vallø skriver det —, gør det, at den ene Part muligvis faar Hr. Vallø mere paa sin Side, end det med Rette tilkommer ham. Nej, Bransager har Ret, vi skal ikke arbejde med juridiske Spidsfindigheder i denne Sag og ikke opstille en juridisk Paastand, som oven i Købet er fejl, om, at Staten ejer disse Godser. Nej, Juristeri skal ikke gøres gældende her, vi skal gøre, hvad der i denne Sag er ret og rimeligt, og det er, at naar vi løser dette forældede fideikommissariske Baand, tager Staten en Afgift, som — det antages egentlig fra alle andre Sider end Socialdemokratiet — meget naturligt og billigt kan sættes til 20—25 pCt. Det er vel begrundet at tage en saa betydelig Afgift, fordi Staten har været Overformynder for disse Familier i mange Aar. Men derimod lader man summum jus, som det ærede 1ste Medlem for Odense Amt sagde, blive summa injuria, naar man i en Sag som denne ud fra en juridisk spidsfindig Paastand om, at Staten ejer Godserne, siger: Alt eller intet, og saa intet faar. Thi det er dog i Virkeligheden det, som man nu vil gøre, dersom man vil stille sig paa det socialdemokratiske Standpunkt. I saa Fald faar man intet gennemført. Det er da bedre at gennemføre en Ordning som denne, der hviler paa Ret og Billighed, og som for hele Samfundet er fordelagtigere end nogen anden, som det tidligere har været paa Tale her i Tinget at gennemføre.

Det ærede Medlem fra Ribe (Brøsen) stod og sagde: Kom til mig, kom til mig. Som en rødmende Jomfru stod det ærede Medlem og vinkede ad mig. Ja, nu vil det jo i Tidens Løb vise sig, om det ærede Medlem virkelig er en ærlig og ærbar Jomfru eller en Elverpige, der blot vil lokke ud i Mosen. Det ærede Medlem siger: Kom med fornuftige Forslag, saa skal de nok blive støttet fra Venstres Side. Ja, jeg